सर्वाणि रूपाणि भौवादिककूजतिवत् (239) बोध्यानि। [1]मूर्तम्-मूर्तः-मूर्तवान्। क्विपि, मूः-मूर्छौ-मूर्छः; क्तिनि [2]मूर्तिः, [3]मूर्छितः,[A] मूर्छा, इत्यादीनि रूपाण्यस्य धातोः विशेषेण भवन्ति।

(1289) "**मुर्वी बन्धने**" (I-भ्वादिः-575. अक. सेट्. पर.)

मूर्वकः-र्विका, मूर्वकः-र्विका, मुमूर्विषकः-षिका, मोमूर्वकः-र्विका; मूर्विता-त्री, मूर्वयिता-त्री, मुमूर्विषिता-त्री, मोमूर्विता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगूर्वतिवत् (416) ज्ञेयानि। [4]मूर्वा, [5]मौर्वी, मूः-मुरौ-मुरः, इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषः। शतरि [B]मूर्वन् इति।

(1290) "**मुष स्तेये**" (IX-क्र्यादिः-1530. अक. सेट्. पर.) [अ]

'अयं द्विकर्मकः' इति **मा. धा. वृत्तिः**।

मोषकः-षिका, मोषकः-षिका, [6]मुमुषिषकः-षिका, मोमुषकः-षिका; मोषिता-त्री, मोषयिता-त्री, मुमुषिषिता-त्री, मोमुषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिक**पोषतिवत्** (1026) ज्ञेयानि।

---

1. निष्ठायाम्, 'न ध्याख्यापॄ**मूर्छि**मदाम्' (8-2-57) इति नत्वनिषेधे रूपमेवम्। 'राल्लोपः' (6-4-21) इति छकारस्य लोपः। दीर्घः।
2. 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति क्तिचि रूपमेवम्।
3. मूर्छाऽस्य सञ्जाता इत्यर्थे 'तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इतच्' (5-2-36) इतीतच्-प्रत्यये रूपम्।
4. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः।
5. मूर्वाया विकार इत्यर्थे 'तस्य विकारः' (4-3-134) इत्यणि ङीपि च रूपमेवम्।
6. क्त्वासनोः 'रुदविदमुष—' (1-2-8) इति नित्यं कित्त्वविधानात्, 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति वैकल्पिकं कित्त्वं न। तेन सन्नन्ते सर्वत्र एकमेव रूपमिति ज्ञेयम्। एवं क्त्वाप्रत्ययेऽपि **मुषित्वा** इत्येकमेव रूपम्।

A. 'अहूर्णचित्ताः परि**मूर्छित**व्रताः स्फूर्णमया अप्रयुशः कृतोञ्छनाः।' धा. का. 1-29.

B. 'दुदूर्विधून् धूर्वितुमेव गूर्वणं **मूर्वन्त**मापूर्वितपर्वताध्वरम्॥' धा. का. 1-73.

[अ] 'मुष हिंसार्थः' इति भ्वादिष्वपि **क्षीरस्वामी** पपाठ। अन्यैः सर्वैरप्यपाठादस्माभिरयं न लिखितः।